

กิจกรรมรักการอ่านรักการเรียนรู้

*****

บทบรรยายเรื่อง พระมหากษัตริย์...ยอดกตัญญู โดย พันเอก(พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน ความตอนหนึ่ง จากหนังสือพระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู

“ใครเคยเห็นภาพที่สมเด็จพระเจ้า เสด็จไปในที่ต่าง ๆ แล้วมีในหลวงประคอง เดินไปตลอดทาง...เคยเห็นไหม? ใครเคยเห็นกรูณายกมือให้ดูหน่อย... ขอขอบคุณ...เอามือลอง” ตอนสมเด็จพระเจ้าไปไหนเนี่ย มีคนเยอะแยะ มีทหาร มีองครักษ์ มีพยาบาล ...ที่คอยประคองสมเด็จพระเจ้าอยู่แล้ว แต่ในหลวงบอก ว่า “ไม่ต้อง...คนนี่.....เป็นแม่ของเรา...เราประคองเอง”

ตอนเด็ก ๆ ...แม่ประคองเรา สอนเราเดิน หัดให้เราเดิน...เพราะฉะนั้น ตอนนี่แม่แก่แล้ว เราต้องประคองแม่ เดิน เพื่อเทิดพระคุณท่าน...ไม่ต้องอายใคร...เป็นภาพที่น่าประทับใจมาก เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน

ท่านกตัญญูต่อแม่... ประคองแม่เดิน ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จสองข้างทางฝั่งนี้ ๕,๐๐๐ คน ฝั่งนั้น ๘,๐๐๐ คน ยกมือขึ้น...สาธุ แซ่ซ้อง ... สรรเสริญ “กษัตริย์ยอดกตัญญู” ลองหันมาดูพวกเราส่วนใหญ่...เวลาออกไปไหน แต่งตัวโก้ ลูกชายแต่งตัวโก้...ลูกสาวแต่งตัวสวย แต่เวลาเดิน...ไม่มีใครประคองแม่ ก้าวไม่โก้ ก้าวไม่สวย ข้าราชการ...แต่งเครื่องแบบเต็มยศติดเหรียญตรา เหรียญกล้าหาญ เต็มหน้าอก...แต่เวลาเดิน ไม่กล้าประคองแม่...กลัวไม่สง่า กลัวเสียศักดิ์ศรี ประคองแม่...เป็นเรื่องของคนใช้ เวลาทำดี..ไม่กล้าทำ...อาย เวลาทำชั่ว.....กล้า...ไม่อาย ใครเห็นภาพนี้ที่ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้าน เอาไว้สอนลูก เห็นภาพชัดเจนไหมครับ? เท่านั้นยังไม่พอ...มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระเจ้า เสร็จสิ้นลงแล้ว ราชเลขาของสมเด็จพระเจ้า มาแถลงในที่ประชุมต่อหน้าสื่อมวลชนว่า..ก่อนสมเด็จพระเจ้าจะสิ้นพระชนม์มีพิเศษ ตอนนั้นอายุ ๙๓ ในหลวงเสด็จจากวังสวนจิตร ไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวัน ไปทำไม่ครับ? ไปกินข้าวกับแม่...ไปคุยกับแม่...ไปทำให้แม่ชุ่มชื่นหัวใจ พอเขาแถลงถึงตรงนี้ อาจารย์ตกตะลึง โอ้โฮ!..ขนาดนี้เชียวหรือ ในหลวงของเรา เสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่...สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ? พวกเราทราบไหมครับ..... สัปดาห์ละกี่วัน...๕ วัน มีใครบ้าง? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่ สัปดาห์ละ ๕ วัน..หายาก..ในหลวงมีโครงการเป็นร้อย เป็นพันโครงการ มีเวลาไปกินข้าวกับแม่...สัปดาห์ละ ๕ วัน พวกเราซี ๗ ซี ๘ ซี ๙ ร้อยเอก พลตรี อธิบดี ปลัดกระทรวง...ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่ บอกว่า...งานยุ่ง แม่บอกว่าให้พาไปกินข้าวหน่อย บอกว่า ไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว....แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟเห็นตัวเองหรือยัง? พ่อแม่..พอแก่แล้ว ก็เหมือนไม้ใกล้ฝั่ง..ฝนตก น้ำเซาะอีกไม่นานก็โค่น พอถึงวันนั้น เราก็ก่อนแม่ให้กราบแล้ว....ในหลวงจึงตัดสินพระทัย..

ไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ ๕ วัน อีก ๒ วันไปไหนครับ? ดร.เชาว์ ณ ศีลวันต์ องคมนตรี บอกว่าในหลวงถือศีล ๘ วันพระถือศีล ๘ นี่ยังไง! ต้องงดข้าวเย็น เลยไม่ได้ไปหาแม่วันนี้เพราะถือศีล อีกวันหนึ่งที่เหลือ....อาจจะกินข้าวกับพระราชินี....กับคนใกล้ชิด แต่ ๕ วัน...ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม? ตอนนี่เราขับเข้าไปใกล้ ๆ หน่อย ไปดูตอนกินข้าว **ทุกครั้งในหลวงไปหาสมเด็จพระย่า....ในหลวงต้องเข้าไปกราบที่ตัก...แล้วสมเด็จพระย่า....ก็จะดึงตัวในหลวงเข้ามาอกอด....กอดเสร็จก็หอมแก้ม** ใครเคยเห็นภาพ...สมเด็จพระย่าหอมแก้มในหลวงบ้าง?...ภาพนี้ถ้าใครมีต้องเอาใส่กรอบ เป็นความรักของแม่ที่มีต่อลูกอย่างยอดเยี่ยม ตอนสมเด็จพระย่าหอมแก้มในหลวง อาจารย์คิดว่า....แก้มในหลวงคงไม่หอมเท่าไร...เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม แต่**ทำไมสมเด็จพระย่าหอมแล้วชื่นใจ.....เพราะท่านได้กลิ่นหอมจากหัวใจในหลวง....หอมกลิ่นกตัญญู... ไม่นึกเลยว่า...ลูกคนนี้จะกตัญญูขนาดนี้ จะรักแม่ขนาดนี้** คนบางคน พอเป็นใหญ่เป็นโต ไม่กล้าไหว้แม่ เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ.....เป็นชาวนาเป็นลูกจ้างไม่เคารพแม่.....ดูถูกแม่ แต่ในหลวงเทิดแม่ไว้เหนือหัว.....นี่แหละครับ ความหอม.....นี่คือเหตุที่สมเด็จพระย่าหอมแก้มในหลวงทุกครั้ง....ท่านหอมความดี.....หอมคุณธรรม หอมกตัญญูของในหลวง หอมแก้มเสร็จแล้ว ก็ร่วมโต๊ะเสวย ตอนกินข้าวนี้.....ปกติแค่เห็นลูกมาเยี่ยมก็ชื่นใจแล้ว นี่ลูกมากินข้าวด้วย โอ๊ย....ยิ่งปลื้มใจ แม่ทั้งหลายลองคิดดูซิ อะไรอร่อย ๆ ในหลวงจะตักใส่ช้อนแม่ อันนี้อร่อย.....แม่ลองทาน รู้ว่าแม่ชอบทานผัก....หยิบผักมาผัด ๆ ใส่ช้อนแม่ เอ้า...แม่ แม่ทานซะ ของที่แม่ชอบทานที่จะกิน ๓ คำ ๔ คำ ก็เจริญอาหาร กินได้เยอะ เพราะมีความสุขที่ได้กินข้าวกับลูก มีความสุขที่ลูกดูแลเอาใจใส่ กินข้าวเสร็จแล้ว.....ก็มานั่งคุยกับแม่ ในหลวงดำรัสกับแม่ว่าไง...ทราบไหม? ตอนในหลวงเด็ก ๆ แม่เคยสอนอะไรที่สำคัญ “อยากฟังแม่สอนอีก” เป็นยังไงบ้าง? **เป็นกษัตริย์ปกครองประเทศ...อยากฟังแม่สอนอีก** พวกเราเป็นยังไง? เราคิดว่าเรารู้มาก...เราเรียนสูง...เรามีปัญญา แม่จบ ป.๔ เวลาแม่สอน...ตะคอกแม่ ตวาดแม่.... กระตืบเท้าใส่แม่ เปื่อจะตายอยู่แล้ว....รำคาญพูดซ้ำซาก เมื่อไหร่จะหยุดพูดซะที...เราเหยียบย่ำหัวใจแม่ แม่บอกว่า “ลูกอยากได้จักรยาน.....ลูกก็เก็บสตางค์ที่แม่ให้ไปกินที่โรงเรียนไว้ซิ” เก็บมาหยอดกระปุกวันละเหรียญ สองเหรียญ พอได้มากพอก็เอาไปซื้อจักรยาน....**นี่คือสิ่งที่แม่สอน...พอถึงวันปีใหม่สมเด็จพระย่าก็บอกว่า “ปีใหม่แล้ว...เราไปซื้อจักรยานกัน” “เอ้า แคะกระปุกดูซิว่ามีเงินเท่าไร?”** เสร็จแล้ว สมเด็จพระย่าก็แถมให้ ส่วนที่แถมนะ....มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก มีเมตตา...ให้เงินลูก ให้ไม่ให้เปล่า..สอนลูกด้วย สอนให้ประหยัด สอนว่า **อยากได้อะไรต้องเริ่มจากตัวเรา** คำสอนนั้นติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้ เขาบอกว่า....ในสวนจิตรเนียบ **คนที่ประหยัดที่สุด...คือ....ในหลวง ประหยัดที่สุดทั้งน้ำ ทั้งไฟ เรื่องฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย...ไม่มี** เป็นอันว่าภาพนี้ชัดเจน.